

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: EU behøver friske kræfter og nye visioner

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1999

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

EU behøver friske kræfter og nye visioner

Læs interview-reportagerne om SF's holdninger til
fremtidens Europa: *Pernille Frahm • Helene Lund*
Pia Olsen • Mette Feifer • Jes Lunde

A photograph of five women of different ages and ethnicities, all smiling warmly at the camera. They are arranged in a semi-circle, with some in the foreground and others slightly behind. A small globe is held in the center of the group. The background is a solid blue.

EU behøver friske kræfter og nye visioner

Magt og miljø

EU og miljøet

– Hvad mener du, der skal ske på miljøområdet?
 Den helt store udfordring i de kommende år bliver at få de miljø-fremukræft, der truds alt et sket, til at spede sig dybt ind i hele EU-systemet. Det betyder store ændringer i landbrugspolitiken, i transportpolitiken, og så mener jeg EURATOM hurtigt muligt bør nedlægges. Vi har slet ikke brug for en organisation, der arbejder for en udbygning af atomkraften, når den politiske dagsorden i stadig flere lande er en udvikling. EU har derimod hårdt brug for en organisation, der fremmer udbygningen af den vedvarende energi. Det grønne flertal i Europa-parlamentet – som jeg meget håber, også er der efter den 10. juni – har rigtig mange opgaver.

Til geneteknologien, her er der ingen tvivl om, at multinationale koncerne som MONSANTO har alt for stort spillerum. Det er helt uacceptabelt, at de forsøger at få os til at spise deres gensplejede sojabønner ved at blande det hele sammen i en stor pøremælning, inden det kommer til Europa. Vi må kræve, at de holder steng og smot for sig – så forbrugerne og de europæiske producenter får et reelt valg. EU børge fortalt at stor vægt på »det indre marked« i stedet for miljøet.

– Hvad med Østeuropa?

Miljømessigt kan det blive en kæmpe gevinst. Hvis vi nager at løse den store opgave, som udvidelsen er. Den gamle svinende produktion skal erstattes af grøn teknologi. De gamle og dødsindstilte atomkraftværker skal skrottes, og den kollektive trafik udbygges med mye og bedre jernbane på tværs af Europa. Der er mere end nok at tage fat på. Det er også utroligt vigtigt, at Østeuropa satser på økologisk landbrug. Der er meget store muligheder, hvis de ikke kommer i konflikt på den europæiske kemi-industri, som desværre fortsat bestemmer alt, alt for meget.

EU's landbrugspolitik

– Hvad er problemet med EU's landbrugspolitik?
 Det grundlæggende problem er, at EU ikke har en mad-politik, men kun en landbrugspolitik.

Resultatet har været flere og flere statseordninger til landbrug og flere og flere underladige fødevareer. Det har medført sjældne og kunstigt høje priser, som rammer forbrugerne, miljøet og u-landene, og som risikerer at kaste grus i udviklingen af EU med de østeuropæiske lande. Over-skudslagen, et gigantisk forbrug af pesticider og kurstændte, salmonella, listeria, kan-galakab er alle sammen problemer, der kan føres tilbage til den فعلles landbrugspolitik.

Man er knapt nok begyndt at løse problemerne, og de løsninger, man kommer frem med, er vanvittigt bureaucratiske. Et af lyspunktene er, at det efter et årelængt slagsmål nu onsider ses ud til, at vi får forbudt penicillin i foder til svin og kyllinger. En af SF's gamle mærkesager, som vi har kæmpet for i snart 20 år.

– Er den nye landbrugsreform så et fremskridt?
 I lyset af problemernes omfang er den helt utilstrækkelig. På topmødet i Berlin lykkedes det regeringscheferne at få udvandret reformen yderligere. Så der er lang vej igen, og mange og store problemer er fortsat u løste.

– I hvilken retning skal vi gå?

Målet er, at al mad skal smage godt, være sundt, og produktionen skal tage vidtgående hensyn til miljøet og dyrrevelfærdens. Målet er fri og fair konkurrence på kvalitet, men det forudsætter gennemsigtlighed, madkultur, oplysnings og en afskaffelse af de mange besynderlige tilskudsordninger.

Mærkningsreglerne skal laves om, så vi kan se, hvordan varerne er blevet lavet, og hvad de indeholder. Samtidig skal alle konstige aromastoffer forbrydes. Når maden er i orden, er der slet ikke brug for aromastoffer, farvestoffer eller anden madsminkle.

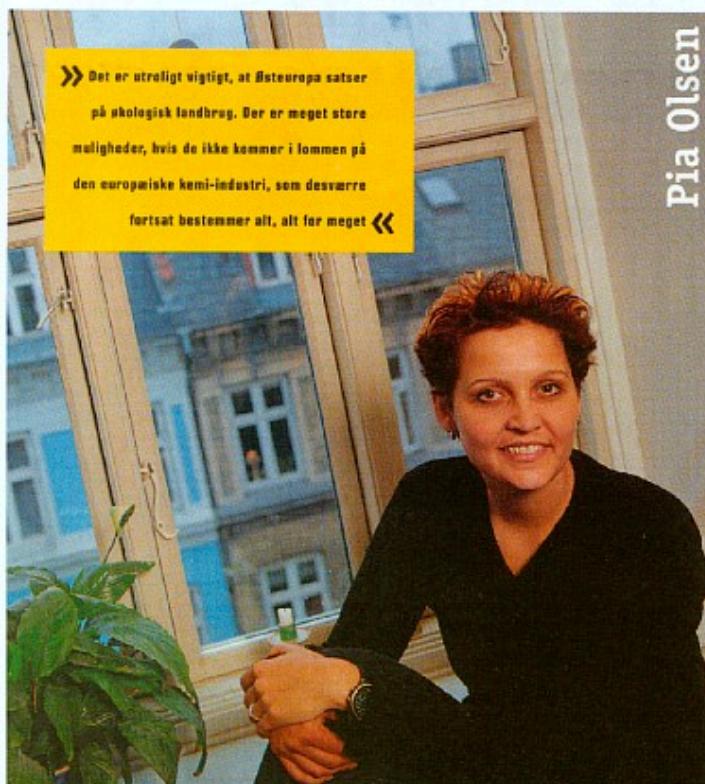
EU har global betydning

– Kan disse opgaver løses alene i Danmark?
 Nej, nogle skal løses i EU, og for andre gælder det, at de skal løses globalt. Derfor skal EU påtage sig det globale lederskab og stable ordentlige regler for handel og miljø. EU skal sætte focus på globale arbejdsterettigheder og sikre fair handel uden bernesbejde under slavegivende forhold. Vi skal presse på for, at EU kan være med til at etablere en ny global retsorden, med bindende regler og et sanktionsystem, der sikrer, at de på miljøområdet bliver overholdt.

Et vigtigt område er klima-forhandlingerne, hvor USA længe har forsøgt at udvandre reglerne og slappe for deres forpligtigelser.

Det kræver en stor indsats i de kommende år at få et resultat, der har et globalt nadt og gavn perspektiv. Faren er frihandel helt uden regulering. Se blot, hvor galt det er gået med en valutaspekulation helt uden regulering. Det har medført valutakriser, sujt og fattigdom. Derfor kan EU gøre en forskel, hvis der er politisk mod og vilje til det.

Pia Olsen, studerende
 nr. 3 på SF's liste til EU-parlamentsvalget
www.sf.dk/eu/pia-olsen

SF reportage

- Hører du, at landene skal samarbejde om den økonomiske politik?

Jo, bestemt. Men ØMU'en trækker den forkerte vej i forhold til de store opgaver. I stedet for at sige, at man vil have en økonomske union og en fælles mønt, skulle man have sagt: Vi skal løse de sociale problemer, skabe jobs og gode uddannelse, forbedre miljøet og udvide EU mod øst. Det må være udgangspunktet. Jeg fatter slet ikke dem.

Der mener, at ØMU'en er en nødvendighed. Den er tværtimod et trusel.

Blandt andet fordi reglerne tvinger landene til at skære i deres offentlige udgifter. Det rigtige ville være at investere langt mere på de områder, jeg nævnte her. Jeg har lige læst, at ØMU'-landenes regeringer har nedskærte de offentlige investeringer med en tredjedel. Jeg tror, at når landene havde så utrolig svaret ved at lave en aftale på topmødet for påske, var det fordi, de ikke havde råd til at investere i fremtiden. Reglerne betyder, at de ikke må bruge flere penge. Det var derfor, det endte med en skandale og kortsligtet aftale, som svigtede Østeuropa.

- Hvad mener du?

Jeg mener, at man skal udvide EU for at styrke demokratiet i de østeuropæiske lande og forhindre nationale spændinger og reducere sociale konflikter. Men det koster penge. Ikke mange penge, men nogle penge. Men på grund af ØMU'-reglerne, har landene ikke penge nok. Derfor slår de om at betale mindst muligt til den fælles kaske og om at beholde støtten til landbruget. Og derfor sikrer landene i deres egne offentlige udgifter. Jeg har lige været i Spanien, hvor der er store studenterprostrationer, og meddingen er, at deres offentlige system er skænkt helt i smidstykker, og store dele er privatiseret.

Konsekvenserne af nedskæringerne er dybt bekymrende. Først og fremmest for de mennesker, der er tale om, som ikke sikres ordentlige sociale ydelser, og som ikke kan få en ørliget uddannelse. Det er uhæftigt konkurrencen. Og det er grundlæggende set galt, at den sociale ligehed ikke bekampes. Det afslører hykleriet hos de statschefer, der ved enhver nærliggende mulighed taler om økonomisk og social samhørighed, og endda skrev det i Maastricht-traktaten.

- Hvad er du mest bekymret for?

Konsekvenserne af en ØMU, som overhovedet ikke er ørliget gennemtrukket. Det er muligt, at de har tent selve starten igennem og fundet ud af, hvordan pengeslænderne skal se ud og den slags. Men hvordan det skal fungere i fremtiden – det er slet ikke klart. Ingen har noget formelt bud på, hvad man skal gøre, hvis et land løber ind i alvorlige problemer. Man kan give dem det gule kort og hæmme dem bader, men det er jo ikke nogen løsning. Det ger bare deres problemer større. Hvis for eksempel Portugal får problemer med at overholde konvergenskravene, skal de så smides ud? Skal man slække på kravene, eller skal de i en eller anden midlertidig gruppe, til de har løst deres offentlige sektor helt ned? Jeg kunne fortælle.

Der er en lang række spørgsmål, man kan stille, som jeg ikke kan svare på. Men det er ikke det værste. Det værste er, at det er der heller ikke andre, der kan. Jeg fatter slet ikke, at man kan kaste sig ud i så usikert et projekt uden af have de ting på plads. Det bunde få en politisk konsekvens.

- Er det problem ikke rettet op ved samarbejdet om beskæftigelsespolitikken?

Jeg synes, det er godt, at man nu begynder at forholde sig til Europas ekstrakte høje arbejdsløshed. Men det ændres jo ikke en pind ved det overordnede i ØMU'-konstruktionen – målsætningen om prisstabilitet og de offentlige nedskæringer.

Helene og den fælles mønt

I sit arbejde med kommunalpolitikere fra hele EU

i Regionsudvalget oplever Helene Lund, hvordan ØMU'en får direkte konsekvenser for velfærd og uddannelsesmuligheder. Og pludselig er det ØMU'en, der er i centrum i alle udtalelser, og ikke social ligehed, lige adgang til uddannelser ...

- Hvilken rolle mener du den danske ØMU-undtagelse spiller?

Den holder Danmark ute af et uigenomset bank og risikabelt projekt, og den viser, at man kan have en vellyrende økonomi uden at være med i ØMU'en. Det spiller først og fremmest en rolle for de østeuropæiske lande. Det vil være helt vanvittigt, hvis de skulle trænge med i ØMU'en. Hvorfor ikke sige: Se nu at få opbygget jeres samfund, jeres sociale sikring og så videre. Det ville være langt bedre. Nu stiller man i stedet krav om, at de skal være med i det sjældent, de bliver medlem, selvom der ingen grund er til det.

- Hvis ØMU'en bryder sammen, får det vel også konsekvenser i Danmark?

Ja, selvfølgelig. Derfor er det også så forbandet argerligt, at regeringen er meget optaget af at få de danske vægtere til at omstørmen sig. De opfører sig som små uartige drenge, der ikke har fået lov til at være med til en klasseloft. Men sagen er, at Danmark nærmest er klassens duks og sagtens kunne fare en mere offensiv politik. Det er de anden, der er uartige. Derfor skulle regeringen også slås fast, at landet, der uforkyndt kommer i problemer, får hjælp i stedet for straf. Og Danmark skal slås fast, at man i hele Europa fører en økonomisk politik, som seducerer arbejdsløsheden, forbedrer miljøet og hjælper ansættelandene.

Helene Lund, kommunalbestyrelsesmedlem nr. 2 på SF's liste til EU-parlamentsvalget
www.sf.dk/eu/helene-lund

reportage SF

Vi møder Pernille Frahm i hendes hjem i Kolding til en samtale om Europa-parlamentet og de store udfordringer, Europa står over for i de kommande år. Pernille Frahm er i dag medlem af Folketinget, men forlader det, hvis hun bliver valgt til Europa-parlamentet den 10. juni.

Europa ved

– Hvorfor har du besluttet at stille op til Europa-parlamentet?

Med de store omveltninger, der sker i Europa i disse år, er EU blevet et utroligt vigtigt mædested og samarbejdsforum. Større dele af SF's politik forudsætter internationalt samarbejde, og Europa-parlamentet er blevet et vigtigt forum for påvirkning af udviklingen i Europa – og det vil jeg gerne prøve kraftr med.

Der er mange, der har spurgt mig, om Europa-parlamentet ikke er en retrodepot. Det har det måske været, men ikke mere. Jeg bolder mig ikke ud, at man kan klare arbejdet i Folketinget ved siden af Europa-parlamentet. Bliver jeg valgt, er det et fuldtids arbejde – og mere til.

Det store projekt

– Hvad vil du specielt kaste dig over?

Den helt store udfordring fra Europa bliver udvidelsen med de østeuropæiske lande. Det bliver bestemt: ikke nemt, men før SF er det en opgave, der skal løses.

Det er en historisk opgave at få samlet hele Europa i et fredeligt samarbejde omkring løsningen af grænseoverskridende og fælles problemer. Unionsbyggeriet og snævre nationale smørrebrøder skal ikke få lov til at blokere for denne vision. Det slagsmål kommer vi også til at tælle i Europa-parlamentet, og det er langtfra afgjort endnu – og vi ved ikke, hvordan det ender.

– Bliver det ikke vanskeligt?

Jo – vi står over for et Østeuropa med store uløste problemer, massearbejdsløshed, omfattende miljøproblemer, dæmserfarlige og forældede atomkraftværker og sociale og etniske spændinger mellem befolkningsgrupperne. Vi skal hjælpe dem langt mere end hidtil med at få løst disse problemer.

– Gør det ikke os en masse problemer?

Det kan det godt, men det giver os også mange fælles muligheder. Og det understøtter den positive demokratiske udvikling, der er i gang i Østeuropa. Det vil være skabningsmægtigt, hvilts de nye demokratier bliver vidlet ind i nye babyloniske unionsprojekter. Derfor skal kraftrne bruges på udvidelsen og ikke på at fjerne endnu flere beslutninger fra nationalstatene og flytte dem over i unionen.

Rødt og grønt samarbejde

– Kan SF's danske erfaringer bruges i Europa-parlamentet?

Det er en speciel opgave for SF – med vores baggrund – at arbejde for, at de røde og de grønne partier i Europa kan arbejde tæt sammen. I dag ser vi ofte, at de snakker forbi hinanden. De røde partier kan glemme miljøet i deres kamp for arbejdsplasser – og de grønne partier, at grønne afdifter kan ramme socialt skævt. SF's udgangspunkt er, at man kan ikke være rigtig grøn uden også at være rød. En bereddygtig udvikling betyder ikke kun langt mindre forurening, men også en mere ligelig fordeling af indkomst, bekæmpelse af arbejdsløshed og social udstødning. Men det er bestemt ikke lige meget, hvad der bliver produceret. Derfor skal vi stille skræppe miljøkrav, også selvom det på kort sigt kan koste arbejdsplasser. Men samtidig skal der oprettes mange nye grønne job. Ødeleggelsen af miljøet og arbejdsløsheden er to sider af samme alvorlige systemfejl!

Kommisionens afgang

– Åbner kommissionens afgang nye døre?

Det var pludseligt nødvendigt, at de trådte tilbage efter den senderlemmende kritik for svindel, negativisme og elev-dig forvaltning. Men det har åbnet for en magtkamp i Europa. En magtkamp mellem små og store lande og mellem Parlamentet og nationalstaterne. Man kan sige, at EU's spilleborde blev væltet den aften. Jeg ser, godt sagt, tre mulige udgangs:

– Den ene er, at regeringscheferne samler »brikkene« op og forsager at huske, hvor de stod inden spilleborde blev væltet. Så vil magtspillet fortsætte næsten udfordrandet, men med mindre magt til de store lande. Det er ikke acceptabelt.

– Den anden mulighed er, at der bliver rykket rundt på »brikkene«, så fortaleme for Europas Forenede Stater får et bedre udgangspunkt. Det er helt usyneligt.

– Men der er også en enestående mulighed for, at der bliver ryddet godt og grundigt op i forvaltningukulturen i Kommissionen. At åbenhed og gezenmekstighed bliver reglen frem for undtagelsen – at det babylonske system af lukkede komiteer, lobbyister og uforståelige statsmedarbetere bliver reformeret. Samt at EU's ombudsmand og svindelbekæmpelsen bliver kraftigt styrket, og at der bliver ryddet op i Parlamentets frøms og andre mærkværdigheder.

– Hvem vinder det slagsmål?

Det afhænger helt af, hvilke politiske krafter der kommer til at sætte dagordenen i de kommande år – en periode som vil være kritisk. Og det afhænger af, hvad der sker i Europa-parlamentet, der i disse år forsøger at tilkæmpe sig meget mere magt. Det er der sikkert også vidt forskellige politiske holdninger til – også i Danmark. Derfor er valget til Europa-parlamentet også et valg mellem forskellige opfattelser af, hvordan vi ønsker, at EU skal udvikle sig. SF kæmper ubetinget for den sidste mulighed.

Pernille Frahm

en korsvej

Mellem unionsiver og afmagt

- Hvorfor skal det være så kompliceret?

Jeg ville snakke, det var enkelt. Den danske Europa-debat har ofte efterladt det indtryk, at valget står mellem de unionsivige og så EU-modstanderne, der hurtigt møljet vil melde Danmark ud af EU. I SF kæmper vi for en tredje vej. Vi vil et fæstnarligt miljøsamarbejde, men samtidig vil vi stoppe opbygningen af Europas Forenede Stater. Men at sige vi vil uds, er slet ikke relevant. Det er at lukke øjnene for virkeligheden, som er langt mere brutal.

Vi vil kun skyde os selv i fodeni, hvis vi melder os ud af slagmålet om Europas fremtid. For SF er det afgørende, at det folkelige demokrati styrkes og kommer til at bestemme over pengemagten. ØMU-projekten og den fælles målt er et meget farligt projekt – det kan yderligere splitte Europa på kryds og tværs, og gøre det meget vanskeligt at optage de østeuropæiske lande. Hvis Danmark går med i ØMU'en, siger vi farvel til en meget afgørende del af vores selvstændighed, og det på et område der på mange måder bestemmer indretningen af dansk politik og samfund.

En dansk deltagelse i ØMU'en vil være en katastrofe, som vil have store sociale og økonomiske konsekvenser. Eksempelvis er det svært at forstille sig en ØMU uden en fælles skattek- og finanspolitik. Derfor er SF mod ØMU'en.

» Det er en historisk opgave er at få samlet hele Europa i et fredeligt samarbejde om løsningen af grænseoverskridende og følgesproblemer. Unionsbyggeriet og snævre nationale sam-interesser skal ikke få lov til at blokere for denne vision. «

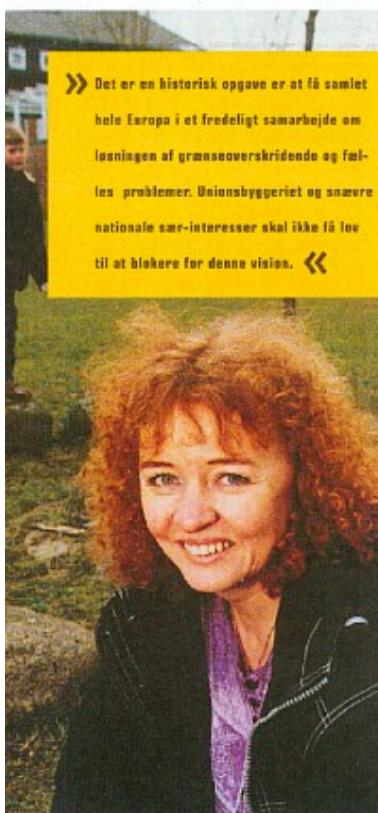
Kvindernes Europa

- Betyder det noget, at der kommer kvinder i EU-parlamentet?

Både JA og NEJ. Det findes også mange borgelige kvinder, der vil noget grundlæggende andet, end det jeg vil. Men jeg tror, det betyder noget for mig, at det først og fremmest er kvinderne, der bliver rætt, hvis der bliver skæret i velfærdene. Kvinderne er afhængige af god berøringspåstand, god hjemmehjælp og gode plejehjem. Og en god offentlig service skaber også mange kvindearbejdspladser. Derfor er jeg meget opmærksom på, hvordan EU's beslutninger direkte – og ikke mindst indirekte – vil påvirke velfærdens i de enkelte lande. ØMU-projekter, der er styrket af en håndfuld bankdirektører, kan meget nemt betyde store nedskæringer i velfærden.

Så tror jeg også, at jeg ikke bliver så imponeret af EU og alle dets symboler som så mange andre. For mig er det indholdet, der er afgørende, ikke indpakningen og facade – slutter Pernille Frahm og går ud og tager cyklen frem; der skal kubes ind.

Pernille Frahm, medlem af Folketinget for SF nr. 1 på SF's liste til EU-parlamentsvalget
www.sf.dk/mf/pernille-frahm

Jes Lunde

Interview med Jes Lunde
Foto: Lisbeth Helles

» Vi trænger til, at langt flere ser politik i det store perspektiv«, siger SF's gruppeformand og finans- levsordfører. »Sandheden er jo, at det er helt afgørende for at sikre vores velstånd, at vi åbner over for østlandene og får skabt et helt Europa – selv om det kan koste på kort sigt «

– Hvad ser du som den vigtigste opgave de næste fem-ty år?

Det er at fastholde og udbygge velfærdsanfændet på en måde, så alle er med, og miljøet bedres. Det har længe været hovedopgaven, men den er ikke blevet nemmere. Den internationale konkurrence er blevet hårdere, og den logik, som gælder for markedet, har bredt sig til resten af samfundet. Jeg så et interview med en tysk bankmand, som mente, at det var helt vanvittigt at lukke de baltiske lande ind i EU, fordi det ikke kunne betale sig ud fra en næver økonomisk betragtning. Det er en grundhåndling, som jeg er helt helt uenig i.

– Kan vi ikke bare overlade det til socialdemokratene?

Nej, det afhanger helt af, hvem socialdemokratene sammenarbejder med. Det, jeg nævnte med finansloven og efterlønnen, viser jo, at man ikke altid kan regne med socialdemokratene. I Europa er der mindst to slags socialdemokrater. Der er dem, som gerne vil udføre kapitalen og regulere dem udfoldelse, som den franske premierminister, Jospin. Og så er der sådann nogle som Blair i England, som indtil nu mest ser ud til at være en slags teknokratisk moderniseret konservativ. Tyskernes Schröder står og ved ikke rigtig, hvad vej han skal gå.

Velfærdens skal sikres

– Er øst-udvidelsen ikke en dårlig forretning, som vi kommer til at betale for?

Selvfølgelig koster det noget i starten, men på længere sigt vinder alle. Og regningen skal ikke betales ved, at disse bliver smidt ud af arbejdsmarkedet. Kunsten er at indstille os på en måde, så det kan lade sig gøre. Og det kan det, hvis vi vil.

Hvis ikke vi få hjulpet Østeuropa, og for den sags skyld folk i den tredje verden, så vil vi komme til at betale prisen mange gange på grund af internationale spændinger, terrorisme, store militærudspil og så videre.

Men det er slot ikke derfor, vi skal gøre det. Vi skal gøre det, fordi det er rigtigt. Det er rigtigt at hjælpe briterne. Ugenom det er rigtigt at hjælpe vores egne dårligt stillede.

– Hvordan skal vi få redd til det alt sammen?

Det er jo absurd, at vi aldrig har været så rigt i verden og alligevel har dyb fattigdom. Det er grundlagende et spørgsmål om, hvordan vi vælger at bruge pengene. Kunsten består i at udnytte det sådanne, der faktisk er, på en klog måde. Med finanslovsaftalet med de borgerlige har regeringen drysset et milliardbeløb ud til de bedst stillede danskere. De kunne værre brugt på noget meget bedre.

– Er det her Europa-parlamentet kommer ind?

Europa-parlamentet er først rigtig interessant, hvis de røde og grønne står stærkt. Så kan vi lave regler, så vi forhindrer international dumprung med lavere lønnings, dårlige sociale standarder, lav beskyttelse af miljøet og lav skat på kapital. Og vi skal føre en økonomisk politik i hele Europa, som reducerer arbejdsløsheden og forbeder miljøet. Det er velfærdens, der skal hædre sig – ikke markedet. Europa-parlamentet kan spille en vigtig rolle i den politiske proces. Samtidig vil de SF'er, vi får valgt, bruge parlamentet til at bremse udviklingen på de felter, hvor EU-togter knær i den helt forkerte retning. Der findes mange vilde planer om udvikling af Europas Førede Stater, som vi skal have skudt ned.

– Kan man overhovedet bruge EU i det slagsmåd?

Jeg synes, man skal forsøge, uden at blide sig selv ind det et let. På den anden side, hvis man tager de store buller på – og ses globalt på tingene – så er det jo opluntende, at der i FN og selv i Verdensbanken er tanker om, at cazi-nøkonomien er gået far vidt. Og at der skal ske en eller anden form for regulering af valutaspekulationen.

– Hvilken rolle spiller Danmark?

Fra dansk side skal vi påvirke rammerne og indhældet for den økonomiske politik i Europa. SF vil slås for en økonomisk politik i Europa, som reducerer arbejdsløsheden, forbedrer miljøet og den økonomiske situation i ansagerlandene og blandt EU's nabover. Og vi skal se finde konkurrence mellem landene om skattesatser til ulykke for velfærdsstaten og miljøet. Derfor skal der i EU vedtages fælles minimumssatser på kapital og en række miljøafgifter som CO₂-afgift på erhvervslivet. Regeringen skal også arbejde for, at EU-landene gør det muligt at regulere den internationale kapital bl.a. med en afgift på kapitalbevægelsen.

SF reportage

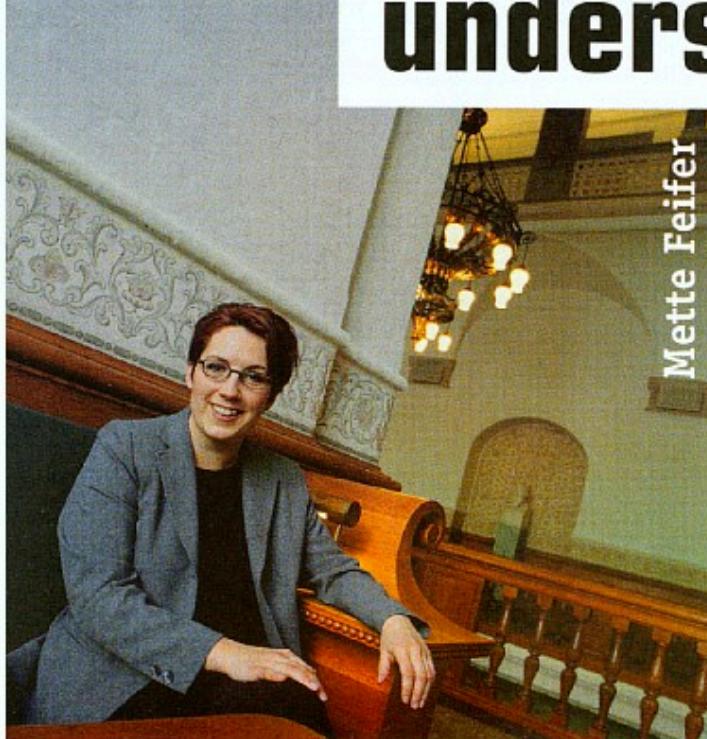
- Hvad ser du som de grundlæggende demokratiske problemer i EU?

Jeg mener, der er helt uacceptabel demokratiske problemer, men der er også nogle fordele. De største problemer er, at man som almindeligt menneske ingen mulighed har for at gennemskue, hvad der bliver besluttet i EU, hvem der reelt har truffet beslutningsprocessen, eller hvordan man kan påvirke beslutningsprocessen. For eksempel har Kommissionen flere hundrede udvalg, hvoraf en del reelt lovgiver. Men man kan ikke få at vide, hvem der sidder i udvalgene, om de repræsentører består af interessergrupper eller firmaer, eller hvad de diskuterer. Det siger sig selv, at det er et kæmpe demokratisk problem.

- Hvorfor ser det sådan ud?

Fordi EU er blevet bygget fra oven - af diplomater og top-politikere med alt det hemmelighedsnummers, der er knyttet til samarbejdet mellem stater. Og meget er præget af stærk centralisme - i stedet for at være åbent og gennemsigtig. Der beslutes alle mulige og umulige ting i EU. Derfor skal vi også have mulighed for at følge med, kunne foreslæg ting ændret, protestere og kunne stille de ansvarlige til regnskab.

Det demokratiske underskud

Mette Feifer

- Du nævnte, at der også er nogle demokratiske fordele ved EU?

Jeg ser sikkert på det, at der skal laves bindende internationale regler bl.a. på miljø-, arbejdsmiljø- og fædevareområdet. Det vil være en demokratisk gevinst, hvis man kan det. For alternativet til internationale regler er, at landene konkurrerer miljø- og arbejdsbeskyttelsen ned. Og så bliver sejlerne i stedet fasttagt af de mest ferurende lande og de multinationale selskaber. Men jeg påstår hverken, at EU's regler er gode nok, eller at de vedtages tilstrækkelig demokratisk.

- Hvilken rolle mener du SF spiller for at forbedre demokratiet i EU?

Jeg er ikke et sekund i triv i EU, at mange af de demokratiske forbedringer, der nu gennemført, er sket takket være SF. Når SF i 1992 satte en grundlæggende demokratisk debat på dagsordenen i hele EU. Vi har fælsholdt diskussionen i Danmark og i Folketinget.

Målet er, at alle skal have mulighed for at følge med og bemande sig i beslutningerne. Derfor skal man fastholde Folketingets betydning, fordi det er tættere på befolkningen. Mange af Folketingets partier, for slet ikke at tale om ministererne, er alt for vant til at træffe beslutninger bag lukkede døre. Derfor er kampen om åbenhed et slagtemål, som skal fortsettes og udkämpes alle steder - selvcelig også i Europa-parlamentet.

Mette Feifer, studerende nr. 4 på SF's liste til EU-parlamentsvalget
www.sf.dk/eu/mette-feifer

reportage SF

EU

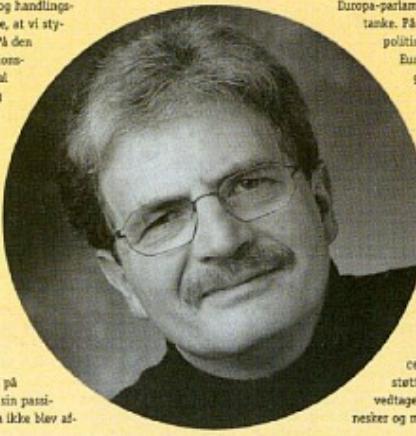
er fanget mellem store unionsplaner og handlingslømme. For SF er det helt afgørende, at vi styrer uden om begge disse faldgruber. På den ene side skal de store forkommende unionsplaner stoppes. På den anden side skal udvidelsen med et nyt tilfælde på en retfærdig og ansvarlig måde. Det skal vedtages store forbedringer til fordel for miljøet, forbrugernes og tarmmedtagernes. Og ikke mindst for de mange millioner arbejdsløse og fattige i Europa.

Mens dette skrives, er der krig i Europa. Situationen er dramatisk, men den kan blive endnu værre. Med bombardementerne har NATO sat en proces i gang, som er helt uoverskuelig. Ingen kender konsekvenserne for den albanske og serbiske civilbefolking. Ingen ved, hvad der vil ske med fredsbestrebelsene i området. Og ingen kan forudse betydningen for det europæiske samarbejde eller for EU.

EU er også ikke være nogen militærmagt. Og krigen på Balkan er ikke direkte et anliggende for EU. Men med sin passivitet har EU et betydeligt medansvar for, at konflikten ikke blev afvært.

Og EU skal som den rigeste organisation i Europa være med til genopbygningen af de krigshærgede områder, når konflikten har fundet en politisk løsning.

Det er til siden, at Berlin-muren faldt. Det har udbrudt demokratiet til hele Europa og givet os mange nye muligheder. Men det har også betydet stor fattigdom og politisk usikkerhed i det tidligere Sovjetunionen og i Østeuropa. Vækstgevnen af visonen om et helt, frejdigt og samarbejdende Europa, der baserer sig på sociale og miljønæssige værdier, erinden for rækkevidde. De kommende år bliver kritiske. Det vil bli afhøjt, om øst-udvidelsen går istå på grund af politisk handlingslømme i de nuværende EU-lande – eller om vi sammen finder praktiske og politiske løsninger på de fælles problemer.

Europa-parlamentet har en vigtig rolle, men den skal bruges med omtanke. På områder som grænseoverskridende miljøproblemer og politisk kontrol med de multinationale virksomheder skal

Europa-parlamentets beslutninger præges af rede og gennem holdninger. Og parlamentet skal løfte sin del af ansvaret for bekæmpelsen af fusk og fup og fåsætter - også i parlamentet selv. Parlamentet skal fastholde den sidste tids grundlæggende kritik og kontrol med svindel i EU-kommisionen.

SF er imed, at parlamentet sikrer mere magt til sig selv. Og parlamentet skal ikke have formel indflydelse på hverken udenrigspolitikken eller straffelovgivningen.

EU er noget besværligt noget. Med forbryderisk svindel og fejlagtigt unionsbygge. Men også med forstyrrende regler for miljø og arbejdstagere.

Alle siger, at de vil gøre noget for demokratiet og miljøet. Men reelt er det ikke alle, der vil gøre op med centraliseringen, hemmelighedsstæmmen og umulige støtteordninger. Og det er ikke alle, som vil bruge EU til at vedtage nødvendige og forpligtende regler til fordel for mennesker og miljø. SF vil begge dele. For SF hænger tingene sammen.

Valget til Europa-parlamentet er et valg mellem højre og venstre mellem det bladgrønne og det betongrønne: mellem passivitet og engagement. Derfor er det vigtigt, at SF bliver stærkt den 10. juni.

Holger K. Nielsen
Formand for SF

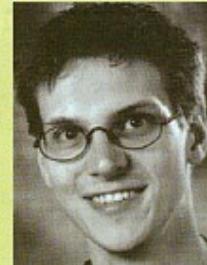
SF's kandidater til EU-parlamentsvalget 10. juni 1999

1. Perille Frøbø, København, leder, MF, 45 år.
2. Birthe Lund, Tønder, gymnasieeleve, 48 år.
3. Pia Glare, Vesterbro, studerende, 27 år.
4. Mette Rølle, Århus, studerende, 23 år.
5. Morten Homann, Århus, SFU, studerende, 25 år.
6. Egil Andersen, Århus, journalørt, 46 år.
7. Gitte Trop Henriksen, Farum, folkeskolelærer, 35 år.
8. Kristian Toftgaard, Lemvig, landmand, 32 år.
9. Henrik Stoegaard, Roskilde, landstændsktor, 47 år.
10. Søren Wærild Christensen, Haderup, studerende, 26 år.
11. Ole Kjærsgaard, Næstved, holdmøglig, 32 år.
12. Ruth Lizardon, Thisted, lektor, 48 år.
13. Mette Brænild, Måsø, lever, 48 år.
14. Johanne Lærke Stark, Ishøj, mikroentreprenør, 41 år.
15. Thomas Krog, Aalborg, informationsmedarbejder, 28 år.
16. Per A. Laursen, Frederiksberg, socialrådgiver, 47 år.
17. Paul Overgaard-Sørensen, København, handelsrådgiver, 49 år.
18. Leif Sandberggaard, Odense, borsingsrådgiver, 53 år.
19. Anne Mikkelsen, Nykøbing Sj., lærer, 55 år.
20. Claus Larsen, Rydeby, lever, 41 år.

SFU's kandidat på SF's liste

Morten Homann er 25 år og læser på Århus Universitet. Han er formand for SF's Ungdom.

» – Europa-parlamentet virker til som et sted, hvor de enkelte lande sender deres afgjorte politikere hen som en belønning efter mange års tør tjeneste. Derfor er parlamentet også præget af svindel, diktatur og alt for få politiske visjoner. «

Morten Homann

nr. 5 på SF's liste til
EU-parlamentsvalget.
www.sf.dk/eu/morten-homann

www.sf.dk

JEG BØNSKER		Sendes straktest Mønster betaler porto
☐ Indmeldelsesblanket til SF ☐ Nærmere oplysninger om SF ☐ Nærmere oplysninger om et specielt emne: ☐ Indmeldelsesblanket til SFU ☐ Nærmere oplysninger om SFU		SF Socialistisk Folkeparti Partisekretariatet Christiansborg +45 3866 1045 København K
Navn: _____ Søgning: _____ Adresse: _____ Postnr.: _____ Kommune: _____		<small>Lægger til: Socialdemokratiet, Christiansborg, 1240 København K</small> <small>Postkasser: Holger K. Nielsen, Thorvald Thranesgaard, Ole Høst [præsident], Arly Edbjørnsen [best. afvalbok 1994-1999]</small> <small>Produktion: Victoria 2.</small> <small>Foto: Lars Hansen, Lars Letholm</small> <small>Grafisk redigeringsgruppe: Kenneth Olesen</small> <small>Tryk: OTM, København [trykt på genbrugsuglpris April 1999]</small>

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk